

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/736/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714200803
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3714200803.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a členov JUDr. Gabriely Janákovvej a Mgr. Zuzany Holúbkovej v právnej veci navrhovateľa N. P. I., s.r.o., IČO: 35 792 752, N. XX, D., zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. O. P., s.r.o. so sídlom N. XX, D., proti odporcovi: W. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. R. C. XXX/XX, N. D., o zaplatenie 2.278,08 eur, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16. apríla 2014, č. k. 8C/30/2014-25, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu, ktorou sa navrhovateľ domáhal proti odporcovi zaplatenia sumy 2.278,08 eur s úrokom z omeškania 8,75% ročne od 06.01.2013 do zaplatenia titulom nesplateného úveru. V rozhodnutí konštatoval, že navrhovateľ v návrhu uviedol, že s odporcom dňa 23.06.2010 uzatvoril Zmluvu o revolvingovom úvere číslo 8500000153, na základe ktorej poskytol odporcovi úver vo výške 1.200 eur. Odporca sa zaviazal splácať úver v 36 mesačných splátkach vrátane úrokov po 68,12 eur v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. V súlade s ustanoveniami zmluvy poskytol navrhovateľ odporcovi revolving dňa 23.04.2012 vo výške 1.634,88 eur, ktorý sa odporca zaviazal splatiť v 24 mesačných splátkach vo výške 68,12 eur v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Odporca sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 25 a spolu zaplatil z úveru len sumu 1.776,12 eur. Odporcovi bolo doručené oznámenie o uplatnení práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. okamžitá splatnosť úveru z dôvodu omeškania. Odporca bol povinný uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru do dňa 06.01.2013. Celková suma dlhu odporcu predstavuje súčet neuhradených splátok, t. j. sumu 2.311,08 eur, pričom navrhovateľ si uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne od 06.01.2013 do zaplatenia. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť. Vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 23.06.2010 bola medzi účastníkmi uzatvorená Zmluva o revolvingovom úvere číslo 8500000153, na základe ktorej zo strany navrhovateľa ako veriteľa odporcovi bol poskytnutý úver vo výške 1.200 eur. Úver mal byť splácaný 36 splátkami splatnými k 30. dňu v mesiaci. Predpokladaná RPMN bola určená 70 % a predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 68,44 % a ročná úroková sadzba 70 %, priemerná RPMN pre obdobný typ úverov bola vo výške 51,49 %. Súčasťou Zmluvy bola v článku 8 aj Dohoda o poskytnutí služby. Predmetom tejto Dohody bol záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť po splnení podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu. Služba bola dohodnutá za odplatu vo výške 178,60 eur za odloženie splatnosti úveru a za odplatu vo výške 108,24 eur za odloženie splatnosti revolvingu. Odplata za odloženie splatnosti úveru bola splatná dňom uzavretia Dohody o poskytnutí služby, t. j. 23.06.2010. Odplata

za odloženie splatnosti revolvingu bola splatná dňom poskytnutia. Súčasťou Zmluvy boli aj zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere. Dňa 23.06.2010 navrhovateľ ako veriteľ zaslal odporcovi oznámenie o schválení úveru - zmluvy, kde mu uviedol všetky údaje o schválenom úvere, čo sa týka zmluvy, výšky úveru (1.200 eur), splatnosti úveru (36 mesiacov), výšky mesačnej splátky úveru (68,12 eur), dátumu splatnosti prvej splátky (30.07.2010), dátumu splatnosti poslednej splátky (30.06.2013), periodicity splácania úveru (mesačne), dátumu splatnosti splátky v priebehu splácania (30. deň v mesiaci), celkovú výšku úveru (1.200 eur), RPMN úveru (68,45 %), priemernú hodnotu RPMN (51,49 %), ročnú úrokovú sadzbu (70 %), celkovú čiastku, ktorú musí dlžník zaplatiť (2.452,32 eur), odplatu za poskytnutie služby - odkladu splátok (178,60 eur), dátum nadobudnutia platnosti a účinnosti zmluvy. Z oznámenia o schválení úveru vyplýva, že schválená výška revolvingu bola 794,89 eur. Z karty klienta, ktorá bola navrhovateľom do súdneho spisu predložená, vyplýva, že odporcovi bolo celkom vyplatené 1.599,81 eur, z ktorých zaplatil 1.809,12 eur. Súd citoval ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 1, § 11 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 261 ods. 3 písm. d/, § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka a ustálil, že predmetný vzťah medzi účastníkmi konania je vzťahom spotrebiteľským. Navrhovateľ súdu predložil ako listinný dôkaz zmluvu označenú ako Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 23.06.2010. Konštatoval, že pojmovým znakom revolvingového úveru je možnosť dlžníka čerpať úverové prostriedky do určitého úverového rámca (limitu), ktorý úver môže odporca čerpať aj opakovane do predmetnej výšky za predpokladu, že splátkami úveru, ktoré realizuje tento úverový limit každomesačne do jeho výšky doplní. Z obsahu zmluvy predloženej navrhovateľom je zrejmé, že odporcovi mal byť poskytnutý úver, vo výške 1.200 eur. Následne však z karty klienta vyplýva, že odporcovi bolo reálne vyplatené len 1.021,40 eur. Zo zmluvy tiež vyplýva, že revolving mal byť poskytnutý vo výške 686,65 eur, z oznámenia o schválení úveru vyplýva, že bol schválený revolving 794,89 eur, no z karty klienta vyplýva, že vyplatené mu bolo len 578,41 eur, teda spolu mu vyplatili 1.599,81 eur. Vzhľadom na uvedené údaje v Zmluve o revolvingovom úvere uzavrel, že tieto sú nejasné, nezrozumiteľné pre bežného občana, keď ani súdu nie je zrejmé, v akej výške bol poskytnutý úver a predovšetkým revolvingový úver, nakoľko sa od seba líšia údaje o schválenej výške revolvingu v zmluve a oznámení o schválení úveru a výška vyplateného revolvingu, rovnako ako sa odlišujú i údaje o schválenom a reálne vyplatenom úvere. Uviedol, že uvedené rozdiely pri poskytnutom úvere zodpovedajú výške odplaty za poskytnutie odkladu splátok, no súd považuje za neprípustné, aby navrhovateľ už pri vyplácaní úveru predpokladal, že sa odporca dostane do omeškania so splácaním splátok a požiada o ich odklad, následkom čoho si túto odplatu rovno ponechá a peňažné prostriedky vo výške zodpovedajúcej výške odplaty ani odporcovi neposkytne. Neprípustnosť tohto konania spočíva najmä v tom, že hoci tieto peniaze navrhovateľ odporcovi neposkytol, započítal ich do úverovej istiny, úročil ich spolu s reálne vyplatenými peniazmi, čím vlastne požadoval úrok i z peňazí ktoré reálne neodovzdal odporcovi, a teda odplata za reálne poskytnuté peniaze bola dokonca ešte vyššia ako 70% ročne, pričom už túto výšku úroku by bolo možné považovať pri platne uzavretej zmluve za v rozpore s dobrými mravmi. Rozdiely týkajúce sa vyplateného revolvingu navrhovateľ nijako nevysvetlil. Z uvedených dôvodov súd preto považoval úverovú zmluvu vzhľadom na jej nejasnosť a nezrozumiteľnosť za neplatný právny úkon, a teda plnenie na základe takejto Zmluvy súd považoval za bezdôvodné obohatenie, ktoré musí odporca, ktorý plnenie prijal vydať (§ 451 Občianskeho zákonníka). Odporca prijal plnenie vo výške 1.599,81 eur, pričom uhradil 1.809,12 eur, takže navrhovateľovi z titulu bezdôvodného obohatenia nedlhuje žiadnu sumu, a preto súd žalobu zamietol. Ďalej konštatoval, že aj v prípade, ak by Zmluva o úvere, ktorá bola predložená navrhovateľom bola zmluvou platnou, je treba poukázať na ustanovenia zmluvy upravujúce ročnú priemernú mieru nákladov, ktoré sú uvedené tiež nezrozumiteľným, nejasným a mätúcim spôsobom a podľa názoru súdu nekorešponujú zákonnej povinnosti uviesť RPMN v predmetnej úverovej zmluve, ktorá musí byť uvedená nepochybne jasným a zrozumiteľným spôsobom. V danom prípade však ako vyplýva zo zmluvy výška RPMN je len predpokladaná, a teda ju nemožno považovať za konečnú. Práve RPMN je pre bežného spotrebiteľa podstatný údaj, ktorý zákonodarca vyžaduje v každej spotrebiteľskej zmluve práve z dôvodu, že spotrebiteľovi umožňuje jednoduchým spôsobom porovnať výšku odplaty, ktorú za poskytnutie úveru veriteľ požaduje. To, že údaje o RPMN neboli definitívne, považoval súd za znemožnenie sa spotrebiteľovi kvalifikovane rozhodnúť, či do zmluvného vzťahu vstúpi, alebo nie. Preto zmluvu je možné považovať za zmluvu, kde RPMN uvedená nie je, a teda sa jedná o úver bez poplatkov a bezúročný v zmysle § 11 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z. z.. Ďalej poukázal na to, že aj keby Zmluva o úvere bola platnou, taktiež neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ Zák. č. 129/2010 Z. z., a to konečnú splatnosť úveru a dobu trvania Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré skutočnosti obsahuje len "Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi", avšak toto oznámenie nie je súčasťou Zmluvy o úvere a navrhovateľ ani nepreukázal, že bolo odporcovi doručené. O trovách konania rozhodol podľa §

142 ods. 2 O.s.p., keď uviedol, že odporca ako procesne úspešnejší účastník o náhradu trov konania nežiadal.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu, ktorý žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zmenil tak, že jeho žalobe vyhovie alebo alternatívne aby rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uplatnil dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a/, c/ d/ a f/ O.s.p.. Namietal najmä nesprávnosť posúdenia uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere ako neplatného právneho úkonu, pretože zmluva nie je nezrozumiteľná a nejasná. Poukázal na to, že súd svoj záver neodvodzuje zo samotnej zmluvy, ale z porovnania s kartou klienta, ktorá však nie je právny úkon, ide len o výstup z internej evidencie, ktorý zobrazuje jednotlivé platby a úhrady pri úverovom prípade. Výškou vyplatenej sumy nie je ani objektívne možné zdôvodniť neplatnosť zmluvy. Rozsah plnenia a splnenia je otázkou splnenia zmluvnej zodpovednosti, nie je otázkou platnosti zmluvy. Súd ďalej pri svojich záveroch vzal nedostatočne do úvahy, že výška vyplatenej sumy pri poskytnutí úveru (revolvingu) zohľadňuje tú skutočnosť, kedy medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu dohody o poskytnutí služby. Obsah danej dohody súd uvádza spôsobom, ktorý je v rozpore s tým, čo bolo medzi účastníkmi konania dohodnuté. Na základe danej dohody si odporca zakúpil možnosť odkladu splatnosti splátok. Z právneho a faktického hľadiska je zakúpenie danej služby rovnakým postupom, ako je zakúpenie tovaru na konzumáciu, zakúpenie balíka telefónnych služieb a pod.. Nielenže ide o dobrovoľnú službu, ale po jej zakúpení je výhradne na dlžníkovi, či ju využije alebo nie. To, či za danú službu by odporca uhradil samostatnou platbou, alebo či dôjde k úhrade jej ceny formou započítania, nie je ani z praktického ani z právneho hľadiska rozhodujúce; výška úveru sa totiž započítaním ceny za službu neznižila, tá zostala rovnaká. Ako nezákonné namietol aj tvrdenie, že Zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Toto tvrdenie súdu označil za nepreskúmateľné, lebo súd neuviedol žiadne zdôvodnenie ohľadne ním uvádzaného tvrdenia. Nie je jasné, v čom má byť údaj mätúci alebo nezrozumiteľný. V prípade revolvingu sa síce uvádza predpokladaná RPMN, nakoľko v čase uzavretia zmluvy nie je možné a objektívne stanoviť ju presne, uvedená skutočnosť však nemôže viesť k záveru, kedy by mal byť napríklad úver považovaný za bezúročný.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým sa končí konanie vo veci samej možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písm. a/ až f/ cit. zákonného ustanovenia.

Navrhovateľ v odvolaní uplatňuje dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. (v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ O.s.p. , § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. (súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností), § 205 ods.2 písm. d/ O.s.p. (súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) a § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci).

Odvolanie proti rozsudku možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.. Medzi tieto podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. patrí ten dôvod, ktorý uplatnil navrhovateľ, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. ten dôvod, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepožil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní nekonkretizuje, v čom vidí opodstatnenosť uplatneného odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v nadväznosti na ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a neuvádza, akým spôsobom mu súd prvého stupňa mal odňať možnosť konať pred súdom. Navrhovateľ rovnako v odvolaní neuvádza v čom spočíva tento odvolací dôvod s odkazom na ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. (ktorý odvolací dôvod uplatnil navrhovateľ aj samostatne ako odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. c/ a f/ O.s.p.), preto navrhovateľom uplatnený odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. nepovažoval odvolací súd za opodstatnený.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. je daný v prípade, ak súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností v prípade, ak účastník navrhol dôkaz, ktorý bol spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci a súd ho nevykonal.

V predmetnej veci navrhovateľ rovnako ako pri uplatnenom odvolacom dôvode podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. nepoukazuje vo svojom odvolaní na žiaden dôkaz, ktorý by v konaní navrhol vykonať a ktorý by súd prvého stupňa napriek jeho návrhu nevykonal. Takéto skutočnosti neboli zistené ani zo zápisnice o pojednávaní pred súdom prvého stupňa, preto odvolací súd ani tento uplatnený odvolací dôvod navrhovateľom nepovažoval za opodstatnený.

Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania, pričom dôsledkom toho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

Za nesprávne právne posúdenie veci (dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) sa považuje podľa súdnej praxe mylná aplikácia a výklad právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa vyhodnotil Zmluvu o revolvingovom úvere uzavretú medzi účastníkmi konania za neplatný právny úkon v zmysle ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka vzhľadom na jej nejasnosť a nezrozumiteľnosť. Zároveň však pre prípad, že by táto zmluva bola platnou, poukázal na ust. § 11 ods. 1 Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a na skutočnosť, že uzavretá zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje náležitosti uvedené v ust. § 9 ods. 2 cit. zákona (ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť - § 9 ods. 2 písm. k/ a konečnú splatnosť úveru a dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere - § 9 ods. 2 písm. f/).

Odvolací súd sa s právnym názorom prvostupňového súdu o neplatnosti uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere nestotožnil. Právne zdôvodnenie prvostupňovým súdom, že uzavretú zmluvu je potrebné považovať za neplatný právny úkon, pretože ani súdu po vykonanom dokazovaní nebolo zrejmé, v akej výške bol poskytnutý úver a predovšetkým revolvingový úver, pretože sa od seba líšia údaje o schválenej výške revolvingu v zmluve, v oznámení o schválení úveru a skutočná výška vyplateného revolvingu, nemôžu viesť k záveru o platnosti, resp. neplatnosti uzavretej zmluvy. Odvolací súd je toho názoru, že uzavretá zmluva je nepochybne platná, nakoľko obsahuje všetky formálne náležitosti platného právneho úkonu a skutočnosť, že údaje uvedené v zmluve v časti o schválenom revolvingovom úvere, v neskoršom oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi a v skutočnosti vyplatená výška úveru sa odlišujú, nemôže spôsobiť neplatnosť uzavretej zmluvy.

Odvolací súd sa však stotožnil s právnym názorom prvostupňového súdu, že uzavretá zmluva neobsahuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadované ust. § 9 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z. z., a preto sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Ust. § 11 ods. 1 cit. zákona pod písm. a/ ustanovuje, že v prípade, ak zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/, y/ a § 10 ods. 1 cit. zákona spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f/ Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Hlavný význam predmetného ustanovenia spočíva v tom, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný v akých termínoch, v akej výške a ako dlho je povinný si plniť povinnosti vyplývajúce zo zmluvy. Vyžaduje sa teda presná časová špecifikácia termínov splatnosti jednotlivých splátok a konečnej splatnosti celého úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Podľa súdnej praxe

nezodpovedá citovanej náležitosti taký údaj, ktorý je uvedený v uzavretej zmluve o revolvingovom úvere, a to, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru je zrejmá z údaju o počte a termínoch splátok úveru, pretože toto nezodpovedá zámeru a zmysle citovaného zákonného ustanovenia. Podľa názoru odvolacieho súdu preto, ak nie je v zmluve o spotrebiteľskom úvere jednoznačne uvedený údaj týkajúci sa konečnej splatnosti celého úveru, tak ako tomu je aj v danej veci, treba v súlade s ust. § 11 ods. 1 cit. zákona úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Vzhľadom na to, že k takémuto záveru postačuje nenaplnenie čo aj i len jednej náležitosti uvedenej v ust. § 9 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z. z. nie je potom potrebné zaoberať sa existenciou ďalších nedostatkov zmluvy, a to prípadnou nezrozumiteľnosťou alebo nejasnosťou uvedenia ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Aj za takejto situácie platí záver, ktorý vyslovil súd prvého stupňa, a to, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Keďže odporcovi bol podľa karty klienta poskytnutý úver v celkovej čiastke 1.599,81 eur, pričom zaplatil 1.809,12 eur, úver bol zaplatený, preto návrh na začatie konania a zaplatenie ďalšej sumy bolo potrebné považovať za nedôvodný.

V odvolacom konaní bol tak úspešný odporca, ktorému by patrila náhrada trov odvolacieho konania. Odvolací súd mu však náhradu týchto trov nepriznal, pretože si ich odporca neuplatnil postupom podľa § 151 ods. 1, 2 O.s.p..

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.